

Người đàn ông chôn 10 nghìn hài nhi và có quyết định khiến triệu người ngưỡng mộ

Hành động của ông Phúc không chỉ thay đổi cuộc sống của những đứa trẻ này, tinh thần và tấm lòng lương thiện từ bi của ông đã thật sự ảnh hưởng tới rất nhiều người.

Cuộc sống đối với mỗi người chúng ta đều có những ý nghĩa thi vị khác nhau, nhưng có rất ít người có được tinh thần hoàn toàn vô tư, vị tha, tôn trọng mỗi một sinh mệnh khác. Tại thành phố biển Nha Trang, Khánh Hòa có một người đàn ông được nhiều

người biết đến và kính trọng mỗi khi nhắc tên, đó là ông Phúc. Trong vòng 15 năm qua, ông Phúc đã giải cứu hơn 100 trẻ sơ sinh.

Tất cả câu chuyện bắt đầu vào năm 2001, khi đó vợ của ông Phúc vừa mới có thai. Ông đi cùng vợ vào bệnh viện để kiểm tra tình trạng thai nhi. Tại đây ông thấy có rất nhiều phụ nữ mang thai cũng ra vào bệnh viện, nhưng họ lại không đi đến phòng kiểm tra, thay vào đó họ lại chọn đi theo một hướng khác.

Sau nhiều lần chứng kiến cảnh tượng như vậy, ông Phúc mới hiểu được chính tại nơi những sinh mệnh nhỏ bé sắp chào đời cũng lại chính là nơi kết thúc rất nhiều sinh mệnh còn chưa có cơ hội được chào đời. Nhiều phụ nữ đã lỡ mang thai vì đủ mọi lý do, người do không kế hoạch hoá, người thì không sử dụng phương pháp tránh thai, những cô gái trẻ vì thiếu hiểu biết hay nhẹ dạ

cả tin nên chót mang thai và không muốn ai biết... Tất cả họ đều không còn cách lựa chọn nào khác nên đành phải phá thai. Thậm chí có những cô gái đã mang thai vào thời kỳ giữa của thai kỳ, thai nhi lúc này đã thành hình và khá lớn, họ cũng biết rằng việc phá thai sẽ gây ra một nguy hiểm rất cao, nhưng vẫn quyết chọn phá thai...

Việc những sinh linh đáng thương này không thể nào đến được thế gian này đã khiến cho ông Phúc cảm thấy vô cùng xót thương và đau lòng. Vì vậy ông đã quyết định mình phải làm một điều gì đó cho những đứa trẻ tội nghiệp này. Ông Phúc đã đi hỏi bệnh viện rằng liệu mình có thể mang đi những bào thai đã bị phá rồi không? Dưới sự thành tâm mãnh liệt của ông, bệnh

viện cuối cùng đã đồng ý. Ông Phúc vốn chỉ là một thợ xây dựng vì vậy ông đã dành hết số tiền tiết kiệm ít ỏi của mình để mua một mảnh đất nhỏ. Sau đó chôn cất những bào thai sinh linh bé nhỏ ở đây. Ban đầu vợ của ông còn nghĩ rằng có lẽ ông có vấn đề rồi, nhưng ông vẫn kiên quyết thực hiện kế hoạch này. Ông hy vọng thông qua hành động này khiến cho những sinh mệnh bé nhỏ này cảm nhận được sự tôn trọng cơ bản. Công việc tưởng chừng bình dị đó kéo dài cho đến nay đã được 15 năm, ông Phúc cũng đã chôn cất ở đây tới hơn 10.000 sinh linh... Quả là một con số khổng lồ!

Kể từ khi chôn cất những sinh linh tội nghiệp này ở đây, ông vẫn luôn nhen nhóm một ước mơ rằng mình không chỉ giúp những đứa trẻ chưa được ra đời có một nơi an nghỉ tốt lành mà còn có thể cứu chúng trước khi chúng bị phá đi. Nghĩa trang này không chỉ là nơi để tưởng nhớ hay hoài niệm, mà ông còn hy vọng nơi này có thể chạm được vào sâu trong tâm những bà mẹ mang thai, khiến họ thay đổi quyết định phá thai.

Danh tiếng về tấm lòng nhân ái của ông đã dần dần được mọi người truyền đi, bắt đầu có một số bà mẹ trẻ chưa kết hôn hoặc phụ nữ mang thai tìm đến ông để nhờ giúp đỡ, hy vọng ông có thể cứu sống những sinh linh nằm trong bụng họ. Ông Phúc rất cuộc đã đồng ý nguyện vọng của họ, ông đột nhiên từ một người giữ vai trò chăm sóc nghĩa trang trở thành một người cha nuôi dưỡng những đứa trẻ mồ côi. Ông đã một mình nuôi dưỡng những đứa trẻ bị bỏ đi này và chờ đợi hy vọng rằng sẽ có một ngày những người mẹ này sau khi có công việc ổn định hay đã bình ổn về cuộc sống sẽ thay đổi cách nghĩ mà quay trở lại đón nhận con mình.

Nơi này cũng đang từ một nghĩa địa dần dần trở thành một trung tâm chăm sóc giáo dục đặc biệt, quy mô lên tới hơn 100 em. Đôi khi vì có quá nhiều trẻ em, ông Phúc không thể nhớ nổi nên ông đã đặt tên cho các cô bé cậu bé với cái tên như Vinh, Tâm... tiếp theo đó là tên họ của mẹ chúng.

Nuôi dưỡng bao nhiêu trẻ em như vậy là một nhiệm vụ rất khó khăn, nhưng ông vẫn luôn lạc quan, vui vẻ. Những đứa trẻ này đối với ông mà nói không chỉ là một sự nuôi dưỡng tạm bợ, ngược lại càng giống như nuôi dưỡng chính máu mủ của mình. Ông thà để bản thân mình phải chết đói còn hơn nhìn thấy một người mẹ vì không có khả năng nuôi dưỡng đứa trẻ mà từ bỏ chúng đi.

Có người từng hỏi ông rằng liệu ông sẽ có thể duy trì như vậy đến khi nào? Ông đã trả lời: *"Tôi sẽ tiếp tục hành động này cho đến hơi thở cuối cùng. Tôi hy vọng sau khi tôi đi con của tôi sẽ tiếp tục nuôi dưỡng và giúp đỡ những trẻ em khác."* Đối với 100 đứa trẻ này mà nói ông Phúc như một người cha thân yêu nhất của chúng, đồng thời ông cũng là một người cha đáng kính nhất trên thế giới.

Hành động của ông Phúc không chỉ thay đổi cuộc sống của những đứa trẻ này, tinh thần và tấm lòng lương thiện từ bi của ông đã thật sự ảnh hưởng tới rất nhiều người. Trong vài năm qua đã có khá nhiều trại trẻ mồ côi tư nhân cũng đã được thiết lập và thu nhận nhiều trẻ em cơ nhỡ không nơi nương tựa. Sự tôn trọng của ông đối với các sinh linh bé nhỏ này thật đáng để chúng ta ngưỡng mộ và học hỏi nhiều điều! Nếu thế giới này ai cũng có được tấm lòng vị tha, yêu thương giúp đỡ người khác như ông thì quả thật là một điều tuyệt vời.